

end, som nationalt. Jeg antager naturligtvis, at det maa have ligget i en Forglemmelse hos den høitærede Minister, at han ikke nævnte Dehlenschläger. — Hvis Værker man rigtignok ikke i lang Tid, har seet paa vor Scene — man kunde næsten falde paa at troe, at man ganske der havde glemt at give Dehlenschläger; nu ere imidlertid Dehlenschlägers Værker begyndte igjen at komme paa Repertoiret, og faaer først det nationale Theaters Skuespilspersonale en noget større Routine, nogen mere Fæstthed i at udføre denne og andre nationale Digteres Værker, da troer jeg virkelig, at vi ville faae et National-Theater, som bør understøttes af Staten. Jeg anseer ikke, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Bølgkreds (Tscherning) det kongelige Theater, som jeg helst vil kalde det nationale Theater, som en industriel Anstalt; det er det eller bør det paa ingen Maade være; vi kunne ikke sidde her og votere Penge, til en Comœdieindustri, nei, vi maae votere dem til Understøttelse for Kunsten. De store Forfattere, vi have, blive, forekommer det mig, givne tilfredsstillende paa vort Theater, og det vil efterhaanden — derom holder jeg mig overbevist — naar Bestyrelsen ret vil tage sig op, komme til at give disse til Fuldkommenhed, saaledes at Theatret kan hævde sin Plads som et virkeligt nationalt Theater, som Nationen kan have Gæde af. Jeg skal derfor meget gjerne stemme mod det her stillede Forslag, ikke fordi jeg i og for sig har Noget derimod, men fordi jeg troer, at man ad en anden og bedre Vej vil komme til en Redfættelse i Udgifterne, naar nemlig den Minister, under hvis Overbestyrelse Theatret er henlagt, stadig har sin Opmærksomhed henvendt paa, at der kun komme saadanne Mænd i Spidsen for dets Bestyrelse, som kunne og ville virke hen til, at gjøre det til en virkelig national Kunstanstalt. At dette maa ske i længere Tid ikke har været Tilfældet, det er der talte og skrevet Saameget om, at jeg ikke skal indlade mig derpaa; imidlertid skulde det ret glæde mig, om vi, naar vi samles her ad Aare, fik at see, at Theatrets Indtægter, paa Grund af, at det giver noget gedigent Godt, og deriblandt vore egne store Forfattere, maatte være

forøgede saaledes, at dette Tilskud, idetmindste for en Deel maatte kunne undværes.

Kirke- og Underviisningsministeren: Af de Forslag, der foreligge, behøver jeg ikke at opholde mig ved dem, der ere opførte til § 10 B d og D, efter at den ærede Ordfører har givet en saa klar og fuldstændig Fremstilling af Foranledningen til disse, af Ministeriet stillede Forslag, at jeg ikke troer, at det vil være muligt at give nogen bedre. Begge Forslag ere ogsaa tiltraadte eenstemmigt af Udvalget, hvilket jo er Alt, hvad Ministeriet kan ønske sig. — Hvad angaaer Forslaget om, at Theatrets Regnskab tilstilles Statsrevisionen, da er det jo kun en Redaktionsforandring, om hvilken jeg allerede ved forrige Behandling havde Leilighed til at udtale, at der fra Ministeriets Side Intet kunde være at erindre, da det fuldstændigt stemmer med den Opfattelse af Sagen og af selve Udtrykkene, som Ministeriet har anseet for rigtig. Af de til Behandling foreliggende Forslag er der saaledes kun tilbage Forslaget om en Redfættelse i Finantsloven af den til Theatret opførte Sum, med Hensyn til hvilket jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg skal først nærmest holde mig til selve Forslaget og til den Motivering deraf, som blev givet af den af Forslagsstillerne, som først havde Ordet (H. M. Petersen). Det er jo klart, isærdeleshed efter den deelte Afstemning, der nu er forlangt, at Resultatet af Forslaget kun kan blive Gætt af To, enten Redfættelse af Tilskuddet til Theatret fra 50,000 Rd. til 40,000 Rd., eller at Tilskuddet fuldkommen bortfalder; det Tredie, nemlig at Tilskuddet, om end paa en anden Maade, skulde vedblive med det samme Beløb, som tidligere, det er Noget, hvorom der, om end Forslaget vedtages i dets Heelhed, ikke kan være det allermindste Spørgsmaal. Jeg tilføjer, at af den Motivering, som kom fra den første Forslagsstilleres Side, er det mig umuligt at see, hvorledes han kunde komme til det Resultat, at det virkelig skulde være rigtigt, endog saa blot efter den Opfattelse, som han havde af Theatret, hvori jeg i Meget ganske kan dele hans Anskuelse, der ere forskjellige fra de Anskuelse,